

รายงาน

สิงหาคม 2567

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ข้อค้นพบสำคัญ
และข้อสังเกตเชิงนโยบาย

ความเป็นจริง ความท้าทาย และโอกาส

สนธิสัญญาว่าด้วยการค้าอาวุธใน
ภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก

Andrea Edoardo Varisco, Manon Blancafort,
Yulia Yarina, and David Atwood

เอกสารของ Small Arms Survey ที่ได้รับการสนับสนุน
จากรัฐบาลแคนาดา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ภูมิภาคอินโด-แปซิฟิกที่กว้างใหญ่ และหลากหลายมีสิ่งทีถือเป็นการท้าทายทางความมั่นคงระหว่างประเทศหลายประการด้วยกัน จนถึงขณะนี้ความเกี่ยวพันของภูมิภาคนี้กับสนธิสัญญาว่าด้วยการค้าอาวุธหรือเอทีที (ATT) ยังจำกัด รายงานฉบับนี้จะกล่าวถึงประเด็นหลักๆของลักษณะอาการดังกล่าว

รายงานฉบับนี้สำรวจสภาพความเป็นจริงของการค้าอาวุธตามแบบ (conventional arms trade) ทั้งที่ถูกต้อง และไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่มีในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก โดยผ่านวิธีวิจัยที่หลากหลาย รวมถึงการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (KIIS) ทั้งที่เป็นผู้กำหนดนโยบายและที่เป็นผู้ปฏิบัติในหลายประเทศ และหลายองค์กรในภูมิภาค รายงานเผยให้เห็นถึงทัศนคติที่มีต่างกันไปต่อสนธิสัญญาเอทีที และชี้ให้เห็นถึงความท้าทายต่างๆที่ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการทำให้เอทีทีเป็นสากล รวมถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีในภูมิภาคนี้ รายงานจบลงด้วยการกล่าวถึงช่องทางต่างๆที่จะสามารถดำเนินการได้ และโอกาสในการปรับเปลี่ยนพลวัตของการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ สนธิสัญญาเอทีทีในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก ซึ่งจะมีผลกระทบไว้อย่างชัดเจนทั้งในส่วนของผู้ที่มิมีบทบาท และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ทำงานผลักดันให้สนธิสัญญาเป็นสากลตลอดจนการนำเอาเอทีทีไปบังคับใช้ให้มีผลในทางปฏิบัติ

รายงานฉบับนี้จะชี้ถึงช่องทางที่เป็นไปได้ในอันที่จะดำเนินการ และโอกาสที่จะเพิ่มความเป็นสากลให้กับสนธิสัญญาเอทีทีซึ่งมีหลายประการ กล่าวคือ ด้วยการพุ่งเป้าไปที่รัฐผู้ลงนาม และประเทศที่แสดงเจตนาว่าจะเข้าร่วม การทำความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้นในเรื่องความท้าทายที่มีต่อความมั่นคงของประเทศต่างๆ ยังมีเรื่องของการให้น้ำหนักเน้นที่แง่มุมเฉพาะบางด้านของการค้าอาวุธในภูมิภาค เช่น ทางทะเลและประเด็นการเป็นนายหน้า การสร้างฉันทามติในประเทศต่อสนธิสัญญาเอทีทีผ่านกระบวนการทำงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ การกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยน “บทเรียนที่ได้” ระหว่างรัฐภาคีกับประเทศที่ยังคงมีความเคลือบแคลง และการสร้างกระบวนการในระดับอนุภูมิภาคที่มีเป้าหมายเพื่อจะลดความวิตกกังวลของประเทศต่างๆลง

ช่องทางในการทำงานและโอกาสในการขยายระดับการปฏิบัติตามพันธกรณีนั้นรวมถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้คือ การรวบรวมความพยายามให้พุ่งเป้าไปที่เรื่องความท้าทายในการบังคับใช้และการทำตามพันธกรณีสี่ประเทศต่างๆเผชิญหน้าอยู่ การสนับสนุนให้มีการสร้างกระบวนการที่ยั่งยืนในการทำงานระหว่างหน่วยงานต่างๆเพื่อช่วยในประเด็นเรื่องการบังคับใช้ การตั้งเป้าหมายไปที่กองทุน Voluntary Trust Fund หรือ VTF (กองทุนสนับสนุนประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือในการรับรองสนธิสัญญา) และกองทุนอื่นๆของผู้ให้ทุนเพื่อสร้างเสริมศักยภาพให้กับภาคส่วนที่สำคัญต่างๆในระดับประเทศที่มีบทบาทตัดสินใจเรื่องการค้าอาวุธ การตรวจสอบ และการบังคับให้เป็นไปตามข้อกำหนด การสร้างความเป็นหุ้นส่วนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ รวมถึงภาคอุตสาหกรรมและสถาบันด้านการวิจัย การให้ทุนและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรอิสระภาคประชาสังคม หรือซีเอสโอ (CSO) รวมถึงกลุ่มคนที่ทำงานในเรื่องประเด็นทางเพศสภาพ

ข้อค้นพบสำคัญ

- ขณะนี้ มีประเทศในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิกเพียง 11 ประเทศที่เป็นรัฐภาคีของสนธิสัญญาเอทีทีที รวมถึงไปถึงที่ประเทศที่สนับสนุนให้มีการรับรอง และให้สัตยาบันทันทีที่สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้ และบางประเทศที่เพิ่งเข้าเป็นภาคีล่าสุดอย่างเช่นจีน นอกเหนือจากนี้มีอีก 9 ประเทศในภูมิภาคที่ลงนามรับรองสนธิสัญญาแล้วแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน
- สภาพแท้จริงของการค้าอาวุธในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิกมีความแตกต่างกันสูง เช่นมีบางประเทศซึ่งรวมไปถึงภาคีของเอทีทีทีที่เป็นผู้ผลิตอาวุธรายใหญ่ของโลก และเป็นผู้ส่งออกอาวุธตามแบบ และมีบางประเทศที่เป็นผู้นำเข้าเป็นหลักหรือมีส่วนในการค้าขายอาวุธในปริมาณน้อยมาก
- การลักลอบขนอาวุธโดยผิดกฎหมายถึงแม้ว่าจะมีอย่างจำกัด แต่ก็มีส่วนในการสิ้นเปลืองความมั่นคง โดยมีภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้เป็นอนุภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด
- โอเชียเนีย (ประเทศหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกรวมไปถึงออสเตรเลีย) มีภาพของการใช้ความรุนแรงด้วยอาวุธในระดับค่อนข้างต่ำ มีส่วนร่วมอย่างจำกัดมากในการค้าอาวุธ แม้จะมีข้อเว้นอยู่บ้าง แต่ศักยภาพที่ค่อนข้างจำกัดบวกกับภาพของภัยความมั่นคงที่ค่อนข้างต่ำส่งผลต่อระดับของการมีส่วนร่วมในสนธิสัญญาเอทีทีที
- ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันเป็นพื้นที่ที่เห็นกันว่ามีควมสำคัญอย่างสูงทางด้านยุทธศาสตร์ และภูมิศาสตร์การเมือง มีเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่เป็นรัฐภาคีของเอทีทีที (ฟิลิปปินส์) ในขณะที่อนุภูมิภาคนี้ได้เป็นเจ้าภาพในความริเริ่มหลายหนเพื่อที่จะควบคุมอาวุธในระดับภูมิภาค แต่ว่าความเป็นผู้นำระดับภูมิภาคและความตระหนักถึงประโยชน์ของการเป็นสมาชิกของเอทีทีทีมีอย่างจำกัดกลายเป็นความท้าทายต่อการทำให้เอทีทีทีเป็นสากล
- ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีรัฐภาคีสองประเทศ (จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้) ที่เป็นผู้ผลิตอาวุธรายใหญ่ และเป็นผู้ส่งออกอาวุธที่ใหญ่ที่ต่างก็ทำงานอย่างเข้มแข็งภายในกรอบของเอทีทีที ส่วนเกาหลีเหนือถึงแม้จะถูกคว่ำบาตรตามมาตรการของคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ (UNSC) แต่ยังคงมีบทบาทสำคัญในการค้าอาวุธอย่างผิดกฎหมาย
- ในอนุภูมิภาคเอเชียใต้ที่มีรัฐภาคีเพียงรายเดียว (มัลดีฟส์) ยังมีข้อกังวลเรื่องภัยความมั่นคงหลายประการด้วยกัน ทำให้มีโอกาสค่อนข้างน้อยในการที่จะได้การมีส่วนร่วมจากพื้นที่นี้กับเอทีทีทีมากขึ้น ศักยภาพที่จำกัดเป็นอีกปัจจัยหนึ่งด้วย
- ความท้าทายที่สำคัญต่อเรื่องการมีส่วนร่วมมากขึ้นในเอทีทีทีรวมถึงการยอมรับและทำตามข้อกำหนดต่างๆ รวมไปถึงสิ่งต่างๆต่อไปนี้คือ การมีข้อสงสัยและเคลือบแคลงใจในระดับประเทศ ความเข้าใจที่จำกัดต่อผลประโยชน์ของเอทีทีที และพลวัตที่น้อยในการให้สัตยาบันและการรับรอง การมีกฎระเบียบที่ยุ้งยากทำให้ล่าช้า การเงิน หรืออุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับเรื่องศักยภาพภารกิจหลักระดับชาติที่มีหลายอย่างแยกยาก และความวิตกกังวลในเรื่องของความมั่นคงในระดับภูมิภาค รวมไปถึงอิทธิพลต่างๆที่มีผลทางด้านการเมือง

ข้อสังเกตเชิงนโยบาย

รายงานในส่วนนี้วางเค้าโครงช่องทางต่างๆในอันที่จะทำงานได้ โอกาสที่จะจัดการกับความท้าทายต่อการทำให้สนธิสัญญาเป็นสากล รวมถึงการทำตามพันธกรณีในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก

การทำให้เป็นสากล

1. เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของคณะทำงานเพื่อการทำให้สนธิสัญญาเป็นสากล (WGTU) ผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนในความพยายามเพื่อจะให้อธิสัญญาเป็นสากล (เช่น WGTU, สำนักเลขาธิการเอทีที, หน่วยงานต่างๆระดับชาติ, องค์กรต่างๆในระดับภูมิภาค และซีเอสโอ) ควรจะมุ่งเน้นใช้ความพยายามไปที่ประเทศที่แสดงความเต็มใจเบื้องต้นที่จะเข้าร่วมในสนธิสัญญา ความพยายามดังกล่าวควรจะรวมไปถึงสิ่งเหล่านี้คือ
 - การประเมินอุปสรรคของการให้สัตยาบันหรือการเข้าเป็นภาคี
 - การสนับสนุนให้มีการประเมินระดับชาติทั้งเรื่องข้อกฎหมาย และระดับที่ประเทศนั้นๆจะปฏิบัติตามเอทีทีได้
 - การวิเคราะห์ช่องว่าง หรือประเมินประสิทธิภาพหาช่องว่างในระดับชาติ (gap analysis)
 - จัดทำแผน หรือกลยุทธ์ในระดับประเทศต่อเป้าหมายการให้สัตยาบันหรือการเข้าร่วมเป็นภาคีเอทีที
 - ให้ข้อมูลคืบหน้าเรื่องคำแนะนำต่างๆรวมทั้งสาระอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเอทีที
 - มีกิจกรรมที่รื้อฟื้นหรือเสริมพลวัต และ
 - พัฒนากลยุทธ์เฉพาะด้าน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศภาคีที่เป็นผู้ส่งออกในภูมิภาค) เพื่อที่จะดึงภาคีที่ไม่ได้เป็นรัฐให้เข้ามามีส่วนร่วม
2. ผู้ให้ทุนและรัฐภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นประเทศผู้ส่งออกควรสนับสนุนความพยายามในการจัดทำข้ออ้างอิงที่มีหลักฐานสนับสนุนชัดเจนในเรื่องปัญหาด้านความมั่นคงที่รัฐต้องเผชิญ และพัฒนากลยุทธ์ในการรับมือกับสิ่งเหล่านั้น
 - ผู้ให้ทุนควรจัดสรรทุนโดยเฉพาะให้กับองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอ สถาบันวิจัย และหน่วยงานที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อให้คอยตรวจสอบการถ่ายเทของอาวุธที่ผิดกฎหมาย
 - รัฐภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นประเทศส่งออกควรเข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้นกับการประชุมต่างๆของคณะทำงานรวมทั้งเวทีการหารืออื่นๆเพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ประเทศผู้นำเข้าที่ลังเลใจให้เห็นถึงประโยชน์ของการเข้าเป็นสมาชิกสนธิสัญญาเอทีที
 - ผู้ให้ทุนสามารถที่จะสนับสนุนหรือให้ทุนกับ :
 - ความพยายามเพื่อวิเคราะห์และทำความเข้าใจกับสภาพความเป็นไปที่แท้จริงทั้งในระดับชาติและระดับอนุภูมิภาค และ
 - การทำข้อเสนอที่ออกแบบมาเฉพาะในภาษาที่เข้าใจได้ โดยมีเป้าหมายที่กระทรวงกลาโหมหรือผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งอาจรวมไปถึงประสบการณ์ของฝ่ายทหารหรือฝ่ายความมั่นคงจากประเทศอื่นๆ

3. การทำความเข้าใจอย่างลงลึกกับแง่มุมต่างๆที่มีผลต่อสภาพการค้าอาวุธในภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่เกี่ยวกับทางทะเลและการเป็นนายหน้า
 - ในการหรือประเด็นเรื่องการเป็นนายหน้า คณะทำงานเพื่อการบังคับใช้สนธิสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ (WGETI) ควรแสวงหาการมีส่วนร่วมจากประเทศต่างๆที่อยู่นอกสนธิสัญญาและรวบรวมสิ่งที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญที่สามารถแบ่งปันความเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะในเรื่องทางออกที่ได้ผลที่เคยใช้มาแล้วและอาจจะนำมาใช้ได้อีกภายใต้กรอบของเอทีที
 - ผู้ให้ทุนสามารถจะสนับสนุนการออกแบบและการนำหลักสูตรพิเศษไปใช้ ซึ่งอาจนำโดยผู้เชี่ยวชาญระดับชาติจากประเทศต่างๆที่ได้พัฒนาจนได้ชุดวิธีปฏิบัติที่ดีสำหรับข้อบังคับที่มีประสิทธิภาพในการเป็นนายหน้าจัดหาหรือค้าอาวุธ ในการทำหลักสูตรเช่นว่านี้ อาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายรวมถึงเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจากทั้งระดับอนุภูมิภาคและระดับชาติเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยก็ได้
4. ผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับความพยายามเผยแพร่ให้สนธิสัญญาเป็นสากล (เช่น WGTU, สำนักเลขาธิการของ ATT, หน่วยงานระดับชาติ, องค์กรระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง และองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอ) ควรเริ่มส่งเสริมการร่วมมือทำงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วงเวลาที่มีการพิจารณาเรื่องนี้ในระดับประเทศ ไปจนถึงเมื่อเข้าสู่ช่วงการนำสนธิสัญญาไปบังคับใช้
 - กิจกรรมที่กระทำเพื่อส่งเสริมสนธิสัญญาให้เป็นสากลควรรวมไปถึงการประชุมและการมีกิจกรรมที่เน้นเป้าหมายไปที่ผู้ที่มีบทบาทในด้านต่างๆในระดับชาติต่อไป
 - องค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอในประเทศอาจจะทำบันทึกถึงกระทรวงต่างๆเพื่อชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่แต่ละฝ่ายจะได้รับจากสนธิสัญญา
 - ผู้ให้ทุนอาจสนับสนุนกิจกรรมที่จะช่วยให้ประเทศต่างๆพัฒนาแผนร่วมกันในอินที่นำพาไปสู่ตัวสนธิสัญญา โดยให้กลไกประสานงานเป็นผู้นำ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับชาติรวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย
5. คณะทำงานเพื่อการบังคับใช้สนธิสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ (WGETI) และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการบังคับใช้ ควรจะนำเสนอประสบการณ์ของประเทศที่เป็นสมาชิกเอทีทีเดิมตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องการรับมือกับความท้าทายในการบังคับใช้สนธิสัญญา และการทำให้สนธิสัญญาเป็นสากล
 - กิจกรรมส่งเสริมควรรวบรวมเอาบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากประเทศอื่นๆต่อไป และดึงให้ผู้มีบทบาทคนอื่นเข้าไปมีส่วนร่วม เช่นผู้รับผิดชอบทางด้านตุลาการและทำเรือ
 - เจ้าหน้าที่นำสนธิสัญญาไปบังคับใช้อาจแบ่งปันประสบการณ์ของประเทศที่เป็นประเทศผู้รับความช่วยเหลือได้ในช่วงของการพบปะนอกเวลาของเอทีทีต่างๆ
 - คณะทำงานย่อยเพื่อการแลกเปลี่ยนวิธีบังคับใช้ระดับประเทศที่เพิ่งตั้ง ควรดำเนินการให้มีการแลกเปลี่ยนกันอย่างต่อเนื่องต่อไป และพยายามสร้างการมีส่วนร่วมจากประเทศที่ลงนามแล้วรวมทั้งฝ่ายต่างๆที่ไม่ใช่ภาครัฐ
 - สำนักเลขาธิการของเอทีทีควรแบ่งปันข้อมูลของประเทศต่างๆที่เสนอไว้ในคณะทำงานย่อยเพื่อการแลกเปลี่ยนวิธีบังคับใช้ระดับประเทศของ WGETI ก่อนการประชุมและจัดหาพื้นที่ที่เพื่อบันทึกประสบการณ์ของประเทศต่างๆเอาไว้บนเว็บไซต์ของเอทีที
6. ผู้ให้ทุนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความพยายามเผยแพร่ให้เอทีทีเป็นสากล (เช่น WGTU,

สำนักเลขาธิการของ ATT, หน่วยงานระดับชาติ, องค์กรระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง และองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอ) ควรสนับสนุนให้มีกระบวนการระดับอนุภูมิภาคที่มีเป้าหมายเพื่อคลี่คลายความเคลือบแคลง และวิตกกังวลของประเทศต่างๆ

- ผู้ให้ทุนควรสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการระดับอนุภูมิภาคที่มีอยู่แล้ว เพื่อจะเพิ่มพลวัตของการก้าวไปสู่การให้สัตยาบันหรือการเข้าเป็นภาคีหรือภาคยานุวัติ รวมทั้งการดำเนินการตามสนธิสัญญา
- ภาควิชาควรรวมเรื่องเอทีทีเข้าไว้ในการหารือในเรื่องเครื่องมือใดก็ตามในการควบคุมอาวุธ ไม่ว่าจะในระดับนานาชาติ ภูมิภาค อนุภูมิภาค และระดับชาติ

การปฏิบัติตามพันธกรณี

1. รัฐภาคีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆในเอทีทีควรเน้นใช้ความพยายามกับประเทศที่ยังเผชิญกับความท้าทายในการที่จะดำเนินการตามพันธตามสนธิสัญญา
 - องค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอควรพัฒนากิจกรรมเฉพาะต่อไป เช่น การฝึกอบรมหรือการจัดพื้นที่หารือแก้ไขปัญหาคู่ขนานไปในช่วงการประชุมของเอทีที โดยมุ่งเป้าไปที่การแสวงหาวิธีการที่จะเอาชนะความท้าทายของประเทศในการนำเสนอสนธิสัญญาไปปฏิบัติ เช่น เรื่องของการทำรายงานและการจัดวางระบบการควบคุมในประเทศ
 - ประเทศต่างๆควรพัฒนาแผนเพื่อการบังคับใช้ที่จะทำให้สามารถประเมินระดับการดำเนินการตามพันธกรณีในสนธิสัญญา และเพื่อให้สามารถบอกได้อย่างชัดเจนถึงความช่วยเหลือที่อาจต้องการ
 - คณะทำงานเพื่อการบังคับใช้สนธิสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ (WGTEI) ควรพิจารณาแสวงหาและใช้ “ตัวอย่างที่ดีในภูมิภาค” ไปสนับสนุนการจัดการกับความท้าทายในการบังคับใช้สนธิสัญญาของรัฐบาลต่างๆ
2. รัฐภาคีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆควรเน้นย้ำเรื่องของกลไกในการทำงานระหว่างองค์กร
 - ประเทศต่างๆควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆในระดับชาติอย่างรวดเร็วทันทั่วถึง
 - รัฐภาคีและองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโออาจเน้นย้ำเรื่องการผนีกกำลังสนธิสัญญาเอทีทีเข้ากับเครื่องมืออื่นๆในการควบคุมอาวุธ
 - องค์กรระดับภูมิภาคอาจสนับสนุนให้กำหนดการบังคับใช้สนธิสัญญาเอทีทีเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางระดับภูมิภาค
 - ผู้ให้ทุน องค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอ และฝ่ายอื่นๆที่สนับสนุนการนำเอทีทีไปบังคับใช้อาจเชื่อมโยงเอทีทีเข้ากับวาระสำคัญด้านอื่นๆที่เร่งด่วนกว่าของประเทศ
 - ในช่วงการประชุมของรัฐภาคี หรือการประชุมคณะกรรมการ รวมทั้งในระหว่างที่มีกิจกรรมเพื่อสนับสนุนเป้าหมายต่างๆ ประเทศต่างๆอาจแลกเปลี่ยนบทเรียนที่ได้จากการปรับปรุงการร่วมมือทำงานระหว่างองค์กรหรือหน่วยงาน
 - ประเทศต่างๆอาจพัฒนาและสร้างประสิทธิภาพให้กับกระบวนการจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลรวมทั้งดึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมเข้ามามีส่วนด้วย
 - ประเทศต่างๆอาจพัฒนากลไกถาวรระดับชาติสำหรับการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อติดตามตรวจสอบการบังคับใช้ และเพื่อการสนองตอบกับบรรดาช่องทางหรือผู้ทำหน้าที่ติดต่อต่างๆในประเทศ

3. ผู้ให้ทุนควรสนับสนุนการสร้างศักยภาพให้กับภาคส่วนต่างๆที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเรื่องการถ่ายโอน (ส่งออก นำเข้า นำผ่าน ถ่ายสำ) การติดตามตรวจสอบ และการบังคับใช้ต่อไป
 - ผู้ให้ทุนควรเน้นโดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีที่ยั่งยืนในการสนับสนุนภาคส่วนต่างๆเหล่านี้
 - ผู้ให้ทุนควรพุ่งเป้าไปที่กองทุน Voluntary Trust Fund หรือ VTF (กองทุนสนับสนุนประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือในการรับรองสนธิสัญญา)ต่อไป รวมทั้งการให้ทุนด้านอื่นๆที่เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามพันธกรณีในประเด็นเฉพาะต่างๆเช่น เพื่อการสนับสนุนด้านเทคนิค การเสริมสร้างสถาบัน และการวิเคราะห์ช่องโหว่ในกรอบกฎหมาย
4. ประเทศต่างๆ ผู้ให้ทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆในเอทีทีควรยอมรับ กระตุ้นและสนับสนุนการมีส่วนร่วมขององค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอ และสมาชิกรัฐสภาในการจัดการกับความท้าทายหลายด้านที่มาพร้อมกับประเทศเข้าไปมีส่วนในสนธิสัญญาเอทีที รวมถึงถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีด้วย
 - ผู้ให้ทุนควรสนับสนุนทุนแก่องค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอในภูมิภาคเป็นประจำ เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นได้มีโอกาสวางแผนโครงการที่จะรับมือกับบริบทเฉพาะ
 - ผู้ที่จะนำกิจกรรมเชิงรุกไปดำเนินการควรจะไปถึงองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอในระดับประเทศและระดับภูมิภาคด้วยทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ทั้งความพยายามในระดับชาติและบทสนทนาในเรื่องนี้มีความต่อเนื่อง
 - ผู้ให้ทุนควรสนับสนุนด้านการเงินแก่องค์กรอิสระภาคประชาสังคม และกิจกรรมการส่งเสริมรวมทั้งการเฝ้าติดตามตรวจสอบความผิดพลาดต่างๆขององค์กรเหล่านั้น
 - ทั้งองค์กรอิสระภาคประชาสังคม และสมาชิกรัฐสภาควรทำงานร่วมกันเพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกรัฐสภาจะได้รับแรงสนับสนุนให้แสดงบทบาทในการกำกับดูแลและเป็นผู้ทำใ้มาตรการต่างๆเกิดขึ้นได้
 - คณะทำงานเพื่อการบังคับใช้สนธิสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ (WGETI) และผู้ส่งออกควรจะมีส่วนมากขึ้นในการสร้างความเชื่อมั่นว่าสนธิสัญญาเอทีทีจะช่วยป้องกันความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (gender-based violence) และการใช้ความรุนแรงกับเด็กและสตรีเพื่อจะสร้างการยอมรับและการสนับสนุนจากองค์กรอิสระภาคประชาสังคมหรือซีเอสโอที่ทำงานด้านความเท่าเทียมทางเพศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำให้สนธิสัญญาเป็นสากลและการปฏิบัติตามพันธกรณี
5. ประเทศต่างๆควรส่งเสริม และหลีกเลี่ยงให้มีการรวมตัวอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากฝ่ายพลเรือน และคู่สนทนาฝ่ายต่างๆรวมไปถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - ประเทศต่างๆควรจะสานต่ออาหารหรืออย่างแข็งขันกับภาคอุตสาหกรรม และภาคเอกชนเพื่อแสวงหามาตรการที่มีประสิทธิภาพรวมถึงวิธีปฏิบัติที่ดีในการสนับสนุนการปฏิบัติตามพันธกรณีของเอทีที รวมทั้งให้มีการถ่ายโอนอาวุธในระดับสากลอย่างมีความรับผิดชอบ
 - ประเทศต่างๆอาจทำงานกับสถาบัน หน่วยงานที่เป็นคลังสมอง องค์กรด้านการวิจัยที่ทำงานเกี่ยวกับความมั่นคง การป้องกัน และการควบคุมอาวุธเพื่อช่วยสร้างช่องทางทหารหรือให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ยังคงลี้ลับ เพื่อรับคำแนะนำที่เกี่ยวกับสนธิสัญญา และเพื่อดึงเอาความชำนาญของพวกเขาในประเด็นเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้สนธิสัญญาในระดับประเทศ

In partnership with

Canada

เอกสารนี้เป็นบทคัดย่อจากรายงานฉบับเต็ม (ISBN 978-2-940747-15-3)
ซึ่งเป็นงานที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลแคนาดา

สามารถดูรายงานฉบับเต็มได้ที่:

<https://www.smallarmssurvey.org/resource/realities-challenges-and-opportunities-arms-trade-treaty-indo-pacific-region>

ภาพปก: หลังการช้อมก่อนหน้าพิธีฉลองวันประกาศเอกราช สมาชิกคนหนึ่ง
ของกองกำลังทหารศรีลังกาเข้าไปยืนข้างปืนต่อสู้รถถัง กรุงโคลอมโบ,
ศรีลังกา, 31 มกราคม 2562

ที่มา: รอยเตอร์/Dinuka Liyanawatte

เกี่ยวกับ Small Arms Survey

The Small Arms Survey เป็นศูนย์ที่ใช้ความรู้เชิงประยุกต์เพื่อเป้าหมายในการป้องกันและลดการสะสมอาวุธขนาดเล็กอย่างผิดกฎหมายรวมทั้งความรุนแรงจากการใช้อาวุธ ศูนย์นำเสนอข้อมูลในด้านนโยบายและวิธีปฏิบัติผ่านชุดข้อมูลหลากหลาย ผ่านความรู้ที่สนับสนุนด้วยหลักฐาน เครื่องมือและทรัพยากรที่เชื่อถือได้ คำแนะนำเฉพาะจากผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นๆรวมทั้งการฝึกอบรม และโดยการนำเอาผู้กำหนดนโยบายและฝ่ายปฏิบัติมาพบกัน

The Survey เป็นโครงการที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันบัณฑิตศึกษาเจนีวา (Geneva Graduate Institute) ตั้งอยู่ที่สวิสเซอร์แลนด์ มีเจ้าหน้าที่จากนานาชาติที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาด้านความมั่นคง รัฐศาสตร์ กฎหมาย เศรษฐกิจ การศึกษาเรื่องการพัฒนา สังคมวิทยา อาชญวิทยา และการบริหารจัดการ โปรแกรมและฐานข้อมูล โครงการร่วมงานกับเครือข่ายนักวิจัย ผู้ปฏิบัติงาน สถาบันต่างๆที่เป็นพันธมิตรองค์กรพัฒนาเอกชน และรัฐบาลประเทศต่างๆกว่า 50 ประเทศ

กิจกรรมของโครงการและผลงานมีขึ้นได้ผ่านการสนับสนุนหลักและจากทุนสนับสนุน รายชื่อผู้ให้ทุนในปัจจุบันรวมถึงโครงการต่างๆสามารถดูได้ผ่านทาง Small Arms Survey

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูที่: www.smallarmssurvey.org.

Small Arms Survey ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือความเห็นต่อสถานภาพหรือชื่อของประเทศหรือดินแดนที่
ข้อเขียนนี้กล่าวถึง

Small Arms Survey

Maison de la Paix, Chemin Eugène-Rigot 2E,
1202 Geneva, Switzerland

t +41 22 908 5777

e info@smallarmssurvey.org